

რომი ამკვიდრებს ხილვას — ნომერი თორმეტი

წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენება: გაპარტახების სისაძაგლე და უკანასკნელი დღეების გაფრთხილება გაქცევის შესახებ

Jeff Pippenger

2024-08-31

დანიელ წინასწარმეტყველის მიერ ნათქვამი გაპარტახების სისაძაგლე არის ნიშანი ქრისტიანთათვის, რომ სამ სხვადასხვა ეპოქაში გაიქცნენ. იერუსალიმში მყოფი ქრისტიანები გაიქცნენ, როდესაც იხილეს, რომ რომაული ლაშქრების ნიშნები იერუსალიმს გარს ერტყა ჩვენს წელთაღრიცხვამდე 66 წელს. მეხუთე საუკუნის მიწურულისა და მეექვსე საუკუნის დასაწყისის ქრისტიანები უდაბნოში გაიქცნენ, როდესაც იხილეს ცოდვის კაცი ღვთის ტაძარში, რომელიც აცხადებდა, რომ თვითონ იყო ღმერთი. 1888 წელს შეერთებული შტატების კონგრესში სენატორ ბლერის მიერ შემოღებულ იქნა საკვირაო კანონების მთელი რიგი. ამ კანონპროექტებს ბლერის კანონპროექტები ეწოდებოდა, და ისინი წარმოადგენდა მცდელობას, რომ კვირა ეროვნულ თაყვანისცემის დღედ განესაზღვრათ. კვირის თაყვანისცემა არის მხეცის ნიშანი, პაპური ხელისუფლების ნიშანი, ხოლო შეერთებული შტატების კონსტიტუცია პირდაპირ ეწინააღმდეგება ეროვნული რელიგიის იძულებით დამკვიდრებას, როგორც შეერთებული შტატების მოქალაქეთათვის დაწესებულ გამოცდას.

სწორედ ეს ფაქტია გამოტოვებული იმ მცდარ გამოყენებაში, რომელიც დაკავშირებულია შეერთებული შტატების თანამედროვე რომად იდენტიფიცირებასთან. წინასწარმეტყველების სამმაგ გამოყენებას გააჩნია კონკრეტული წესები, რომლებიც მის გამოყენებას განაგებს. ეს წესები ადგენს, რომ პირველი აღსრულების წინასწარმეტყველური მახასიათებლები უნდა შეერთდეს მეორე აღსრულების წინასწარმეტყველურ მახასიათებლებთან, რათა დადგინდეს მესამე აღსრულების წინასწარმეტყველური მახასიათებლები.

გაფრთხილება გაქცევის შესახებ არის გაფრთხილება მოახლოებული დევნულებისაგან გაქცევისათვის. ქრისტეს ეპოქაში ეს დევნულება იყო იერუსალიმისა და ტაძრის განადგურება 70 წელს. იმ მოახლოებული დევნულების გამაფრთხილებელი ნიშანი მოცემულ იქნა ახ. წ. 66 წელს. მეხუთე საუკუნის მიწურულსა და მეექვსე საუკუნის დასაწყისში გაქცევის შესახებ გაფრთხილება პავლეს მიერ განისაზღვრა როგორც წინასწარმეტყველური პერგამოსის განდგომის ამოცნობა, რომელიც წარმართულ რომს წარმოადგენდა. ჯერ განდგომა უნდა მომხდარიყო, რათა გამოცხადებულიყო ცოდვის კაცი, რომელიც ღმერთად გამოაცხადებდა საკუთარ თავს. 538 წლისკენ მიმავალ ისტორიაში წარმართული რომი, რომელიც აკავებდა, ანუ როგორც პავლე ამბობს, „აკავებს“, ჩამოშორებულ იქნა; და როდესაც პერგამოსი განდგა, გაქცევის ნიშანიც მოვიდა და ერთგულებს მიუთითა, რომ გამიჯვნოდნენ პაპის ეკლესიასთან ზიარებას. შემდეგ, 538 წელს, ორლენის კრებაზე, პაპურმა ძალაუფლებამ მიიღო კვირის დღის შესახებ კანონი, და დაიწყო პაპური დევნულების ათას ორას სამოცი წელი.

პირველი ორი მოწმე ნათლად ადასტურებს, რომ ქრისტეს მიერ მიცემული გაფრთხილების — გაქცევის შესახებ — მესამე აღსრულება წინ უძღოდა უშუალო დევნას. იერუსალიმის განადგურება ზუსტად სამნახევარი წლის შემდეგ მოვიდა, მას შემდეგ, რაც კესტიუსის ალყა დაიწყო ახ. წ. 66 წელს; ამგვარად ქრისტიანებს მიეცათ შესაძლებლობა წინასწარ გაქცეულიყვნენ მეორე ალყის საშინელებათა წინაშე, რომელიც ტიტუსმა წამოიწყო და რომელიც დასრულდა ტაძრისა და ქალაქის განადგურებით. 538 წლის წინ ქრისტიანები გაიმიჯნენ პაპური რომის ეკლესიისგან და წინასწარმეტყველურად გაიქცნენ უდაბნოში, რაც სულიერი იერუსალიმის განადგურებას განასახიერებს.

მაგრამ ტაძრის გარეთ მდებარე ეზო დატოვე და ნუ გაზომავ მას, რადგან იგი წარმართებს მიეცა; და წმიდა ქალაქს ორმოცდაორ თვეს გათელავენ ფეხქვეშ. და ძალას მივცემ ჩემს ორ მოწმეებს, და ისინი იწინასწარმეტყველებენ ათას ორას სამოც დღეს, ჯვალში შემოსილნი. გამოცხადება 11:2, 3.

ორივე მაგალითში გაქცევის შესახებ გაფრთხილება დევნას უსწრებს, ხოლო დევნა წარმოდგენილია რომით—იქნება ეს წარმართული თუ პაპური—რომელიც თრგუნავს იერუსალიმს, იქნება ის პირდაპირი თუ სულიერი. მეშვიდე დღის ადვენტისტებისთვის გაქცევის შესახებ გაფრთხილება იყო 1888 წელს ბლერის კანონპროექტი. პირველი აღსრულებისას, წარმართული რომის ისტორიის დროს, ქრისტიანებს იერუსალიმიდან უნდა გაქცეოდნენ, ხოლო პაპური რომის აღსრულებისას ქრისტიანები უდაბნოში გაიქცნენ. ადვენტიზმისთვის გაფრთხილება იყო, რომ სოფელში გაქცეულიყვნენ.

„ახლა არ არის დრო, რომ ღვთის ერმა თავისი გულმოდგინება ამყაროს ან თავისი საუნჯე ამ სოფელში დააგროვოს. შორს აღარ არის ის დრო, როცა, როგორც პირველ მოწაფეებს, ჩვენც იძულებულნი ვიქნებით, თავშესაფარი ვეძებოთ უკაცრიელ და განმარტოებულ ადგილებში. როგორც იერუსალიმის ალყაშემორტყმა რომაული ლაშქრების მიერ იყო იუდეელი ქრისტიანებისთვის გაქცევის ნიშანი, ასევე ჩვენი ერის მიერ ძალაუფლების აღება იმ დადგენილებაში, რომელიც პაპის შაბათს აღასრულებს, ჩვენთვის გაფრთხილება იქნება. მაშინ დადგება დრო, დავტოვოთ დიდი ქალაქები, როგორც მომზადება იმისა, რომ შემდეგ მცირე ქალაქებიც დავტოვოთ და განმარტოებულ ადგილებში, მთებს შორის მდებარე მყუდრო საცხოვრებლებს შევაფაროთ თავი.“ Testimonies, volume 5, 464.

„ჩვენი ერის მიერ ძალაუფლების ხელში აღება იმ დადგენილებაში, რომელიც პაპურ შაბათს აღასრულებს, ჩვენთვის გაფრთხილება იქნება“, — აღსრულდა მაშინ, როცა გაპარტახების სისამაგლე, მარკოზის სიტყვებთან თანხმობაში, „იდგა იქ, სადაც არ უნდა მდგარიყო“. 1888 წელს ამერიკის შეერთებული შტატების კონგრესი განიხილავდა კანონს, რომელიც პირდაპირ ეწინააღმდეგებოდა კონსტიტუციის ერთ ძირითად ელემენტს, და იმ დროს მეშვიდე დღის ადვენტისტებს უნდა დაეტოვებინათ ქალაქები და გადასულიყვნენ სოფლად.

„იერუსალიმის განადგურებისას არც ერთი ქრისტიანი არ დაღუპულა. ქრისტემ თავის მოწაფეებს გაფრთხილება მისცა, და ყველა, ვინც მის სიტყვებს ირწმუნა,

აღთქმულ ნიშანს ელოდა.... დაუყოვნებლივ გაიქცნენ უსაფრთხო ადგილას —
ქალაქ პელაში, პერეის ქვეყანაში, იორდანეს გაღმა.“ The Great Controversy, 30.

გაფრთხილების ნიშნებიდან პირველის, გაქცევის შესახებ, წინასწარმეტყველური თავისებურებები მესამე და საბოლოო აღსრულებას წარმოადგენს. ზოგჯერ ეს წინასწარმეტყველური თავისებურებები მესამე აღსრულების ფარგლებში ორმაგ აღსრულებას წარმოშობს. ამის მაგალითია სამი ელიაჰუ. ელიაჰუს ხაზი — მის დაპირისპირებაში იზებელთან, ახაბთან და ბაალის წინასწარმეტყველებთან — შერწყმული იოანე ნათლისმცემლის, მეორე ელიაჰუს, თავისებურებებთან — მის დაპირისპირებაში ჰეროდისთან, ჰეროდესთან და სალომესთან — ადგენს, რომ უკანასკნელ დღეებში, რადგან სამმაგი გამოყენების მესამე და საბოლოო აღსრულება ყოველთვის უკანასკნელ დღეებშია, ელიაჰუ და იოანე ღვთის ხალხის ორ კლასს წარმოადგენენ. ერთი კლასი, რომელსაც ელიაჰუ წარმოადგენს, არ კვდება, ხოლო მეორე, რომელსაც იოანე წარმოადგენს, კვდება. ეს ორი კლასი ასევე წარმოადგენილია გამოცხადების მეშვიდე თავში როგორც ას ორმოცდაოთხი ათასი, რომლებიც არ კვდებიან, და დიდი სიმრავლე, რომლებიც კვდებიან.

სამ ბაბილონში წინასწარმეტყველური უწყების ერთ-ერთი მსგავს ელემენტია ის, რომ პირველი ბაბილონი წარმოდგენილია ნიმროდით, ხოლო მეორე ბაბილონი წარმოდგენილია პირველი და უკანასკნელი მეფეებით — ნაბუქოდონოსორითა და ბელშაცარით. ნაბუქოდონოსორი წარმოადგენს ბაბილონში მყოფ მათ, ვინც გადარჩება, ხოლო ბელშაცარი — ბაბილონში მყოფ მათ, ვინც დაიღუპება.

უკანასკნელ დღეებში არსებობს ორი საკვირაო კანონი, რომლებიც ბიბლიური წინასწარმეტყველების საგანია. პირველი არის ძალე მოსასვლელი საკვირაო კანონი შეერთებულ შტატებში, ხოლო მეორე — საკვირაო კანონი, რომელიც თავს მოხვეული იქნება მთელ მსოფლიოს. ეს ორი საკვირაო კანონი წინასახედ იყო წარმართული რომის საკვირაო კანონით, როცა 321 წელს კონსტანტინემ პირველი საკვირაო კანონი ძალაში შემოიღო, რასაც მოჰყვა პაპური რომის საკვირაო კანონი 538 წელს. წარმართული რომი არის ერთ-ერთი რამდენიმე წინასწარმეტყველური ტიპიდან, რომლებიც წინასწარ გამოსახავენ შეერთებულ შტატებს, და 321 წლის საკვირაო კანონი წარმოადგენს ძალე მოსასვლელი საკვირაო კანონის ტიპს შეერთებულ შტატებში. 538 წლის პაპური საკვირაო კანონი წარმოადგენს იმ საკვირაო კანონის ტიპს, რომელიც თავს მოხვეული იქნება მთელ მსოფლიოს. მცდარი შეხედულება, რომლის მიხედვითაც შეერთებული შტატები დან'ი 11-ში მოხსენიებული მმარცვლებით არის წინასახული, ცდილობს შეერთებულ შტატებში ძალე მოსასვლელი საკვირაო კანონი გამოიყენოს მტკიცებულებად იმის დასამტკიცებლად, რომ შეერთებულ შტატებში არსებული საკვირაო კანონი ამტკიცებს, თითქოს შეერთებული შტატები თანამედროვე რომია, და უგულებელყოფს იმას, რომ არსებობს კიდევ ერთი საკვირაო კანონი, რომელიც მსოფლიოს ყოველ ერს თავს მოხვეული იქნება გველეშაპის, მხეცისა და ცრუწინასწარმეტყველის სამმაგი კავშირის მიერ.

თუ შეერთებულ შტატებში საკვირაო კანონი შეერთებულ შტატებს თანამედროვე რომად განსაზღვრავს, მაშინ რას განსაზღვრავს მსოფლიო მასშტაბის საკვირაო კანონი?

სამი რომი მიუთითებს, რომ ეს თანამედროვე რომი, რომელიც სამმაგია, აღასრულებს ორ განსხვავებულ საკვირაო კანონს. პირველი არის შეერთებულ შტატებში და მის ტიპს წარმოადგენდა კონსტანტინეს საკვირაო კანონი 321 წელს, ხოლო მეორე მოიცავს მთელ მსოფლიოს, როგორც ამას ტიპურად წარმოადგენდა პაპის საკვირაო კანონი 538 წელს. შეერთებულ შტატებში საკვირაო კანონის გამოყენება წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენების კონტექსტში, იმ მტკიცებისთვის, რომ საკვირაო კანონი ამტკიცებს, ვინ არის თანამედროვე რომი, ნიშნავს უგულებელვყოთ ის წინასწარმეტყველური ნიშნები, რომლებიც წარმართული და პაპური რომის მიერ არის დადგენილი. უკანასკნელ დღეებში არსებობს ორი განსხვავებული საკვირაო კანონი, და არც ერთი მათგანი არ წარმოადგენს იმის მტკიცებულებას, რომ ხალხის მმართველები შეერთებული შტატებია. როდესაც წარმართული და პაპური რომის მოწმობა დამახინჯებულად არის წარმოდგენილი კერძო განმარტების მხარდასაჭერად, როგორც ეს ამჟამად ხდება, ეს ცხადყოფს, რომ ისინი, ვინც თავიანთი კერძო განმარტების დაცვას ცდილობენ, არ ესმით ტიპი და ანტიტიპი.

წარმართული რომი წარმოადგენს შეერთებული შტატების ტიპს, ხოლო პაპური რომი განასახიერებს თანამედროვე რომს. წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენების ამ არასწორ მისადაგებასა და იმ მტკიცებასთან ერთად, რომ ნასწავლი წარმოდგენილია „ტიპისა და ანტიტიპის“ კონტექსტში, არსებობს კიდევ ერთი შეცდომა — „გაპარტახების სისამაგლის“ განსაზღვრა ისე, როგორც იგი წარმოდგენილია წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენების კონტექსტში.

66 წლიდან 70 წლამდე ახ. წ. პერიოდში ორმა რომაელმა მხედართმთავარმა შეუტია იერუსალიმს. ორივე მხედართმთავარმა, ცესტიუსმაც და ტიტუსმაც, ალყით დაიწყეს, მაგრამ მხოლოდ ერთმა მოიხსნა ალყა მოკლე ხნით, რამაც, ღვთის განგებით, ქრისტიანებს გაქცევის საშუალება მისცა. სწორედ ცესტიუსის პირველი ალყის დროს შეიცნეს ქრისტიანებმა გაქცევის გაფრთხილება. როდესაც ტიტუსი მოვიდა, რათა გაეგრძელებინა ომი იერუსალიმის წინააღმდეგ ახ. წ. 70 წელს, მან ალყით დაიწყო და არ შეუწყვეტია, ვიდრე იერუსალიმი და ტაძარი არ განადგურდა. იესოს გაფრთხილება ორ საფეხურს შეიცავს. პირველი არის გაქცევის ნიშანი, ხოლო ამის შემდეგ — დევნა. მეხუთე და მეექვსე საუკუნეებში ამ გაფრთხილების აღსრულებისას ქრისტიანები 538 წლამდე გამოეყვნენ გახრწნილ რომაულ ეკლესიას, და შემდეგ დევნა დაიწყო.

პავლე სრულიად ნათლად აცხადებს, რომ ძველი ისრაელის მთელი ჩაწერილი ისტორია დაიწერა უკანასკნელ დღეებში მცხოვრებთათვის, და რომ ყველა ის ისტორია იყო სახეები, თუმცა ბერძნული სიტყვა „ტიპოს“, რომელიც „სახეებს“ ნიშნავს, ამ ჭეშმარიტების მის კლასიკურ გადმოცემაში ნათარგმნია როგორც „მაგალითები“.

ეს ყოველივე მათ მათთვის მაგალითად შეემთხვათ; და დაიწერა ჩვენი შესაგონებლად, ჩვენთვის, რომელთაც ჟამთა აღსასრული მოგვიწია. 1 კორინთელთა 10:11.

მეათე თავში მოხსენიებული ისტორიები, რომლებსაც პავლე ამ ჭეშმარიტების კონტექსტის დასადგენად იყენებს, არ ყოფილა ძველი ისრაელის მართლად

მოქმედების ისტორია.

მაგრამ ღმერთმა მრავალ მათგანზე არ იწეა კეთილგანწყობა, რადგან უდაბნოში დაემხნენ. ეს კი ჩვენთვის მაგალითად იქცა, რათა არ ვინდომოთ ბოროტი საგნები, როგორც მათ ვინდომეს. ნურც კერპთაყვანისმცემელნი იქნებით, როგორც ზოგი მათგანი იყო; როგორც დაწერილია: „დაჯდა ხალხი საქმელად და სასმელად, და აღდგა სათამაშოდ.“ ნურც სიძვას ჩავიდნეთ, როგორც ზოგმა მათგანმა ჩაიდინა, და ერთ დღეს დაეცა ოცდასამი ათასი. ნურც ქრისტეს გამოვცდით, როგორც ზოგმა მათგანმა გამოსცადა, და გველეხისაგან განადგურდნენ. 1 კორინთელთა 10:5–9.

წმინდა ისტორია არის ჩანაწერი როგორც ღვთის ხალხის სიმართლისა, ისე უსამართლობისა, მაგრამ ორივე შემთხვევაში ეს ისტორია მაინც წარმოადგენს ტიპს უკანასკნელ დღეებში მცხოვრები ღვთის ხალხისთვის. 1888 წელს მინეაპოლისში მომხდარი აჯანყების ისტორია უსამართლობის ჩანაწერია, მიუხედავად იმისა, რასაც ადვენტიისტი ისტორიკოსები ამტკიცებენ. ეს აჯანყება იმდენად ღრმა იყო, რომ ელენ უაითმა გადაწყვიტა კრების დატოვება და მხოლოდ იმიტომ დარჩა, რომ ანგელოზმა უთხრა, მისი პასუხისმგებლობა იყო დარჩენილიყო და აღერიცხა ის აჯანყება, რომელიც მოსეს ისტორიაში კორახის, დათანისა და აბირამის აჯანყების პარალელი იყო. იმ კრებაზე გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ძლიერი ანგელოზი ჩამოვიდა, მაგრამ მის მიერ მოტანილი უწყება უარყოფილ იქნა.

იმ ისტორიამ წინასახა 2001 წლის 11 სექტემბერი, როდესაც ნიუ-იორკის დიდი შენობები ჩამოინგრა. იმ ისტორიაში შედიოდა კვირადღის შესახებ პირველი კანონის პროექტიც, რომელიც სენატორ ბლერს უნდა წარედგინა. მისი მცდელობები, რომ კვირადღე თაყვანისცემის ეროვნულ დღედ დაედგინა, წარუმატებელი აღმოჩნდა, მაგრამ ეს იყო წმიდა ისტორიის ნაწილი, რომელიც უკანასკნელ დღეებს წინასახავდა. სენატორ ბლერის კანონპროექტი იყო გაფრთხილება, რომ ქალაქებიდან უნდა გაქცეულიყვნენ. 1888 წლამდე, როდესაც და უაითი ქალაქების გარეთ ცხოვრების აუცილებლობაზე ლაპარაკობდა, იგი მომავალ დროში საუბრობდა. იგი მიუთითებდა ახლო მომავალში იმ ჟამზე, როდესაც ღვთის ხალხს სოფელში გადასვლა უნდა მოუწევდა. 1888 წლის შემდეგ, და უაითის ყველა მითითება სოფელში ცხოვრების აუცილებლობაზე მის რჩევას იმ კონტექსტში აყენებდა, რომ სოფელში ყოფნის დრო უკვე დამდგარიყო. 1888 წლის ბლერის კანონპროექტი იყო კვირადღის აღსრულების ნიშანი, როგორც ლუკა ამბობს, ისეთ ადგილას, სადაც არ უნდა ყოფილიყო. კვირადღის აღსრულება არ უნდა შემოტანილიყო ამერიკის შეერთებული შტატების კონგრესში, რადგან ეს კონსტიტუციის ერთ-ერთი პირველადი პრინციპის უარყოფა იყო.

1888 წლის ისტორია აღირიცხა იმისათვის, რომ ყოფილიყო იმ წინასწარმეტყველური ისტორიის ტიპი, რომელიც 2001 წლის 11 სექტემბერს დაიწყო. 1888 წელს ბლერის კანონი განასახიერებდა 2001 წლის პატრიოტის აქტს. ეს იყო გაფრთხილება, რომელიც წინ უსწრებდა მხეცის ნიშნის ფაქტობრივ აღსრულებას. არავინ, ვინც ქრისტეს მიჰყვება, არ უნდა ცხოვრობდეს ქალაქში 2001 წლის 11 სექტემბრის შემდეგ. ეს იყო წინასწარმეტყველური ალყა, რომელმაც ღვთის ხალხს გაქცევისკენ მოუწოდა. და როგორც არსებობს ორი საკვირაო კანონი, რომლებიც უკანასკნელი დღეების

წინასწარმეტყველური მოდელის საგანია, როგორც ეს წარმართული და საპაპო რომის საკვირაო კანონებითაა წარმოდგენილი, ორივე საკვირაო კანონს წინ უძღვის გაქცევის გაფრთხილება.

მათთვის, ვინც თავს მეშვიდე დღის ადვენტისტებად აღიარებს, პატრიოტის აქტი წინასწარმეტყველურად უნდა ეცნოთ, როგორც ნიშანი იმისა, რომ მალე მომავალი კვირა კანონის წინ ქალაქებიდან სოფლად გახიზნულიყვნენ. სწორედ იგივე კვირა კანონი იყო ნიშანი ღვთის იმ სხვა სამწყსოსთვის, რომლებიც ჯერ კიდევ ბაბილონში არიან, რომ ბაბილონიდან გამოსულიყვნენ კვირა დღის აღსრულების წინ, რომელიც ყოველ ერზე უნდა იქნეს მოტანილი.

„როდესაც ამერიკა, რელიგიური თავისუფლების ქვეყანა, პაპობასთან გაერთიანდება სინდისზე ძალდატანებით და ადამიანთა იძულებით, რათა პატივი მიაგონ ცრუ შაბათს, დედამიწის ყოველი ქვეყნის ხალხი აღიძვრება, რომ მის მაგალითს მიჰყვეს.“ Testimonies, volume 6, 18.

ისევე როგორც სამი ელიას სამმაგი გამოყენება ამტკიცებს, რომ უკანასკნელ დღეებში ღვთის ხალხის ორი კლასი არსებობს, რომის სამმაგი გამოყენებაც მიუთითებს, რომ კვირა დღის ორი განსხვავებული კანონი არსებობს. ისინი, ვისაც სურს ამტკიცოს, რომ შეერთებული შტატები „შენი ხალხის მმართველებია“ და, მამასადამე, შეერთებული შტატების წინასწარმეტყველური როლი ხილვას ამყარებს, გულისხმობენ, რომ შეერთებულ შტატებში მალე მოსალოდნელი კვირა დღის კანონი ის გაპარტახების სისაძაგლეა, რომელიც ქრისტემ თავის ხალხისთვის გაფრთხილებად მიუთითა, რათა მოახლოებული დევნიდან გაქცეულიყვნენ. ისინი ვერ ადგენენ განსხვავებას ალყას შორის, რომელიც გაქცევის მაუწყებელი ნიშანია, და მეორე ალყას შორის, რომელიც გამოხატავს იმ დროს, როცა კვირა დღის კანონის ფაქტობრივი აღსრულება იწყებს უკანასკნელი დღეების დევნას. ისინი ვერ განიხილავენ იმ განსხვავებას, რომელიც ორი მოწმის საფუძველზე არის დადგენილი, სახელდობრ, რომ უკანასკნელ დღეებში წინასწარმეტყველების აღსასრულებლად უნდა არსებობდეს კვირა დღის ორი განსხვავებული კანონი. ამგვარად, ისინი ამტკიცებენ, რომ შეერთებულ შტატებში მალე მოსალოდნელი კვირა დღის კანონი ის გაფრთხილებაა, რომელიც წარმოდგენილია როგორც „გაპარტახების სისაძაგლე“, „რომლის შესახებაც ითქვა დანიელ წინასწარმეტყველის მიერ“, და ასეც არის, მაგრამ არა ისე, როგორც ისინი განსაზღვრავენ მას.

შეერთებულ შტატებში მოქმედი კვირა დღის კანონი არის გაფრთხილება ღვთის სხვა სამწყსოსთვის, რომელიც ჯერ კიდევ ბაბილონშია, რათა განეშოროს მის ზიარებას. ამიტომ იგი არის გაფრთხილება იმ მომავალი კვირა დღის კანონის შესახებ, რომელიც ყველა ერს თავს მოეხვევა.

„უცხო ერები მიჰყვებიან ამერიკის შეერთებული შტატების მაგალითს. თუმცა იგი წინ მიუძღვის, მაინც იგივე კრიზისი მოვა ჩვენს ხალხზე მსოფლიოს ყველა კუთხეში.“ Testimonies, ტომი 6, 395.

მათი მტკიცებაა, რომ შეერთებულ შტატებში საკვირაო კანონი შეერთებულ შტატებს განსაზღვრავს იმ სიმბოლოდ, რომელიც წინასწარმეტყველურ ხილვას ამყარებს; მაგრამ ქრისტეს მიერ მიცემული გაქცევის გაფრთხილების კონტექსტში, ეს საკვირაო კანონი წარმოადგენს მსოფლიო მასშტაბის გაფრთხილებას მეთერთმეტე საათის მუშაკთათვის, რათა ბაბილონიდან გაიქცნენ.

როდესაც დები უაიტი მიმართავს გაფრთხილებას გაქცევის შესახებ, იგი ეხება კვირა დღის კანონის საკითხს, რომელიც მთელ მსოფლიოს მოიცავს. ეს მოძრაობა იწყება კვირა დღის კანონით შეერთებულ შტატებში. იგი მიუთითებს, რომ კვირა დღის კანონი შეერთებულ შტატებში არის მომავალი დევნის შესახებ გაფრთხილება.

„ღვთის კანონის დარღვევით პაპობის დაწესებულების განმამტკიცებელი დეკრეტით, ჩვენი ერი სრულიად განეყოფა სიმართლეს. როდესაც პროტესტანტიზმი უფსკრულზე გადაიწვდენს ხელს, რათა ხელი ჩასჭიდოს რომაულ ძალაუფლებას; როდესაც იგი უფსკრულზე გადაეწვდება, რათა ხელი ჩამოართვას სპირიტუალიზმს; როდესაც ამ სამმაგი კავშირის ზემოქმედებით ჩვენი ქვეყანა უარყოფს თავისი კონსტიტუციის ყოველ პრინციპს, როგორც პროტესტანტული და რესპუბლიკური მმართველობისა, და უზრუნველყოფს პაპისეული სიცრუეებისა და ცდუნებების გავრცელებას, მაშინ შეგვეძლება ვიცოდეთ, რომ დადგა ჟამი სატანის საკვირველი მოქმედებისა და რომ აღსასრული ახლოსაა.“

„როგორც რომაული ლაშქრების მოახლოება იყო მოწაფეთათვის იერუსალიმის მოახლოებული დაღუპვის ნიშანი, ასევე ეს განდგომილებაც შეიძლება ჩვენთვის იყოს ნიშანი იმისა, რომ ღვთის სულგრძელების ზღვარი მიღწეულია, რომ ჩვენი ერის ურჯულოების საზომი აღვსილია და რომ წყალობის ანგელოზი აპირებს გაფრინდეს, რათა აღარასოდეს დაბრუნდეს. მაშინ ღვთის ხალხი შთავარდნილი იქნება იმ ტანჯვისა და შევიწროების სცენებში, რომლებიც წინასწარმეტყველებმა აღწერეს, როგორც იაკობის გასაჭირის ჟამი. ერთგულ, დევნილთა ღაღადი ზეცად ადის. და როგორც აბელის სისხლი ღაღადებდა მიწიდან, ასევე ხმებიც ღაღადებენ ღმერთისადმი მოწამეთა სამარხებიდან, ზღვის საფლავეებიდან, მთის გამოქვაბულებიდან, მონასტრის აკლდამებიდან: ‘როდემდე, უფალო, წმინდაო და ჭეშმარიტო, არ განიკითხავ და არ იძიებ ჩვენს სისხლს მიწის მკვიდრებზე?’“

Testimonies, ტომი 5, 451.

და უაიტი მიუთითებს კვირადღის კანონს შეერთებულ შტატებში და მას განსაზღვრავს როგორც „ნიშანს“, რომ შეერთებული შტატებისთვის განსაცდელის დრო დასრულებულია. მაგრამ ღვთის ერს მსოფლიოს სხვა ერებშიც იგივე გამოცდის წინაშე უნდა დაუდგეს. არსებობს დროის მონაკვეთი შეერთებულ შტატებში კვირადღის კანონის დაწესებიდან იმ დრომდე, როდესაც მიხაელი აღდგება და ადამიანთა განსაცდელის დრო დაიხურება. როდესაც იგი დაიხურება, „მოწყალების ანგელოზი თავის ფრენას დაიწყებს.“